

kteřý seděl v nosítkách podepřený několika polštáři. I když byl teplý večer, měl kolem svého vyhublého těla obtočenou deku.

Když se předklonil, Flavia ho levou rukou objala zezadu kolem krku a pravou mu přidržela pohárek u úst.

„Děkuju, ty moje sovičko.“ Otřel si kapičku vína z koutku úst a znovu se opřel.

Plinius mezitím plnil další pohárky a Thelma roznášela míchané víno ostatním, kteří seděli nebo se opírali o jeden loket na starých kobercích rozložených na písku.

Phrixus a Thelma se po chvíli vrátili zpátky do vily a Plinius si přisedl k Miriam. Ustrkl vína a zašklebil se. „Vino má mít při Meditrináliích léčivý účinek,“ řekl, „ale dneska je to ta nejhorší medicína. Letos byla hrozná úroda.“

„Není tak zlé,“ řekl kapitán Geminus. „A jídlo chutnalo skvěle.“

„Nechceš ještě jeden fíkový koláček, pater?“ zeptala se Flavia.

Otec zavrtěl hlavou a zavřel oči. „Kéž bych měl víc síly,“ zamumlal. „Celý den jsem spal, a přece jsem unavený.“

„Spánek je velice léčivý,“ řekla Miriam a naklonila se, aby kapitánovi přitáhla lehkou deku kolem ramen. „Proto otec chtěl, abyste odjel z Ostie. Abyste si odpočinul a vyspal se. Pak se vaše tělo samo uzdraví.“

Kapitán Geminus se zavřenýma očima přikývl. Flavia mu odhrnula vlasy z čela a znovu ji přitom překvapilo, jak vypadá slaboučce.

„Nubie, zahraj prosím něco hezkého,“ zašeptala Flavia. „Ať se paterovi líp usíná.“

Nubia se usmála a přikývla. Vytáhla flétnu, kterou nosila na šňůrce kolem krku, a za chvíli už zazněla *Plavba*. Lupus